

שנה עשרים - עלון מס' 1005

@ השבת אין אומרים "צדקתך".
@ כל חודש ניסן אין אומרים "תחנון".
@ "ברכת הלבנה" - יום שלישי בערב.
@ "פרשת הנשיאים" - ליום ג'.

בס"ד ג' ניסן ה'תש"פ
הדלקת נרות - 18:38
צאת השבת - 19:30
רבנו תם - 20:14
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטידין: "עם זו יצרת"
(ישעיה מג')

מר"ח ניסן עד ג' ניסן

קוראים פרשת הנשיאים

פרשת ויקרא

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתכ"ג "אוהל-מועד" ב- 21:30

מלעיני הפרשה:

← הקב"ה מצווה את משה על הקרבת הקורבנות השונים המובאים כנדבה או כחובה.

← פירוט סוגי הקורבנות: עולה, מנחה, שלמים, חטאת או אשם.

□ "אשר נשיא יחטא" (ד' כב)

אומר ה"ספורנו" שאין זה חידוש שהנשיא חוטא וזה דבר מצוי שהנשיא יחטא, כמו שאומר הכתוב "וישמן וישורון ויבעט" החידוש הוא מה שאומר הכתוב "ואשם" כלומר שהנשיא מעצמו יכיר בכך שחטא.

□ "אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים" (א' ג')

אם אדם רוצה לעלות למדרגת עובד ד', אז צריך להתחיל מן הבקר, שהמחשבה הראשונה תהיה טובה, "זכר תמים" לזכור מה שכותב רש"י על הפסוק (דברים י"ח) "תמים תהיה עם ד' אלקיך". (אמרי חיים)

□ "והיה כי יחטא ואשם" (ה' כ"ג)

דרשו חז"ל (בר"ר מ"ב ג') אין והיה אלא לשון שמחה. לכאורה איזה שמחה שייך אצל "יחטא ואשם"? אלא הפי' "והיה" השמחה בזה תהיה "כי יחטא ואשם" כשיכיר בעצמו לשוב ולדעת שחטא ולהתוודות. (אילנא דחיי)

□ "אדם כי יקריב"

למה כתוב אדם ולא כתוב איש? כתב רש"י, לומר מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל, שהרי הכל היה שלו, אף אתם לא תקריבו מן הגזל.

□ "ומלך את ראשו"

כתב בספר החינוך, מה הטעם שבעולת העוף עושים מליקה, ולא כשאר הקרבנות שצריך שחיטה? אלא מפני שבני ישראל נמשלו ליונה, ובני ישראל נקראים בתורה עם הקשה עורף, לכן עושים מליקה, שהיא קציצת העורף, לרמוז שיש להסיר את הקשה עורף מן היונה שהם בני ישראל.

□ "וקרבו וכרעיו ירחץ במים..."

כל מי ששב בתשובה צריך לרחוץ עצמו "בקרבנו" - הפנימיות שלו, "וכרעיו" - החיצונית. (שפתי כהן)

□ "אם עולה קרבנו... יקריב אותו לרצונו" (א' ג')

אם אדם רוצה להגביה עצמו משפל המדרגה להתעלות ולהתרומם - "יקריב אותו לרצונו" יקריב את רצונו לפני ד'.

□ "ואם זבח שלמים קרבנו" מהו 'שלמים'? הרוקח: "שלמים נקרא, שעושים שלום, שיש בהם חלק לכהנים, למזבח, לבעלים". שלמים = שלום.
□ "ואם לא תזניע ידו... אחד לחטאת ואחד לעולה" הטעם שבחטאת העוף, מביא גם חטאת וגם עולה, ולא כן בשאר חטאות, שאינו מביא רק חטאת, מפני שבחטאת העוף אין למזבח איברים, רק דם, לכן מביא גם עולת העוף שמקטרת כולה. (אבן עזרא)

□ "וככל קרבן מנחתך במלח תמלח"

"במלח תמלח" - אותיות 'בלחם תמלח', ורומז לדברי חז"ל שבזמן שבת המקדש קיים, מזבח מכפר. עכשיו שאינו קיים, שולחנו של אדם מכפר עליו. ובזוהר כתוב שצריך שני דברים: שיאמר דברי תורה על השולחן ושיתן ממנו צדקה לעניים ועדיף שיתן לו לחם שמזומן לו למאכל. וכן ניתן לרמוז שאלו אותיות 'במלח תמלח' שתהיה מעביר על מידותיך ותזכה ע"י כן לתורה. וכן: רמוזות האותיות: 'חמול תחמל'. (ע"פ אלף המגן)

□ "אדם כי יקריב מכם קרבן לה" (א, ב)

לשם מה - שואל רבינו משה אלשיך - כתובה המילה: "מכם"? היה צריך לכתוב "אדם כי יקריב קרבן לה". אלא, כאשר האדם מקריב קרבן לה', צריך הוא לזכור, כי ראוי היה לו עצמו שיעשו בו כאותה בהמה המוקרבת עתה לפני ה'. כאשר שוחטים אותה, עליו לחשוב שראוי היה לו להשחט במקומה. כאשר זורקים את דמה, יש לו לחשוב שכך היה ראוי להיעשות לו, שהיו זורקים את דמו שלו. משום כך כתוב: "אדם כי יקריב מכם קרבן לה" ממש כאילו קרבן זה ממנו הוא!

פינת הניבים והפתגמים

"נכסי צאן ברזל"

מכנים נכסים תמידיים ובני קיימא. למשל, יצירות תרבות בתחומים שונים (ספרות, שירה, משפט וכד'), שנכנסו לקאנון הלאומי והפכו לחלק מנכסי התרבות של העם.

מקור הביטוי הוא במשנה. בזמן המשנה כינו בשם "צאן ברזל" את הנכסים שהביאה האישה בנישואיה. נכסים אלו הותרו בשימוש, אך הם נותרו בבעלותה: בעלה יכול היה ליהנות מפירותיהם, אך לא למכור אותם או לכלות אותם.

הסירו ממשול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לענין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

מוצרי מזון טריים לפסח

אף על פי שהסברנו שיש להקפיד שעל כל מוצרי המזון שנרכשים לפסח, צריך שתהיה השגחה מיוחדת שלא יתערב בהם חמץ, מכל מקום יש דברים שאין צורך בהשגחה מיוחדת עליהם.

פירות וירקות

פירות וירקות, אינם צריכים הכשר מיוחד לפסח. ומותר לקנות אפילו מן הגויים (בחוץ לארץ) פירות וירקות לפסח. ואם יש שם איזה חשש של תערובת חמץ, לדוגמא, אם ארגזי הפירות מונחים בצד מוצרי המאפה שהם חמץ, ישטוף את הפירות והירקות לפני פסח היטב היטב, ובוזה יצא מכל חשש. (ויש אומרים שישטוף במים וסבון, ובתוך ימי הפסח צריך לעשות כן. עיין ילקוט יוסף סימן תמוז), אבל בדרך כלל חשש זה של פירורי חמץ אינו קיים.

דבש ושמן

בדור הקודם, מרן רבינו עובדיה יוסף זצ”ל פירסם הוראות מדוייקות, אילו מוצרים ניתן לקנות ללא כשרות לפסח. (ואת ההנחיות הללו פירסם בירחון ”קול סיני“). וכן נהגו עוד מגדולי הרבנים. אולם בזמן הזה, יש אומרים שאין לקנות שום מוצר אם אין עליו תעודת כשרות מיוחדת לפסח. והגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ”ל היה מחמיר בדבר אפילו במוצרים בסיסיים ביותר, כמו דבש ושמן, מפני שבזמנינו כמעט בכל מוצר מזון יתכנו זיופים, וכן הוספות מועטות או רבות של חומרים משמרים או מחזקי טעם וכיוצא בזה, ולכן הקפיד בדבר שעל כל מוצר תהיה חותמת כשרות.

ומן הטעם הזה גם בכל ימות השנה, אנו מקפידים שעל כל מוצרי המזון תהיה חותמת כשרות שתעיד על כשרותו של המוצר. (ואפילו על מלח וסוכר נותנים כשרות). אולם באמת, שאם מדובר במוצר מיוחד, שהקונה יודע בוודאות שמדובר במוצר טבעי. ולמשל, מי שקונה שמן זית מאדם שיש לו כרם של זיתים ומייצר מעט שמן זית טבעי, והוא מכיר בשמן הזה שהוא טבעי באמת, אין צורך בחותמת כשרות מיוחדת לפסח על שמן זה. אולם באופן כללי כדאי להזהר ולהרגיל את כל בני הבית שלא להשתמש בפסח אלא במוצרים עם חותמת כשרות לפסח.

מיני אגוזים

כל סוגי הבוטנים, אגוזים שקדים וגרעינים וכיוצא בזה, שקולים אותם במלח, אין לקנותם במקום שאינו כשר לפסח, מפני שלעתים קרובות מערבים שם מעט קמח בתערובת. ואפילו אם המקום מוגדר כמקום ללא חשש תערובת קמח, הנכון הוא שלא לקנות אלא במקום שיש עליו השגחה מיוחדת לפסח.

עופות

בזמנינו נוהגים שנותנים כשרות מיוחדת לפסח גם על מוצרי עוף. והטעם לכך, כי לעתים מוצאים בתוך גוף התרנגולת חיטה, ובשעה שמבשלים את העוף, החיטה עלולה לאסור את כל התבשיל. והחשש הזה היה מצוי בדורות הקודמים, שבכל בית היו שוטפים ומנקים את העופות באופן עצמאי, אבל בזמנינו עושים כן במפעלים, כמעט ולא מצוי שתמצא חיטה בתוך העוף. ובכל זאת נוהגים להאכיל את העופות אך ורק במזון כשר לפסח, כך שכאשר שוחטים את התרנגולות הן נקיות לגמרי מחשש חמץ.

בדיקת חמץ וליל הסדר

א. הנהרה ממשוהו חמץ בפסח, מן השמים מסייעים ביזו שלא יחטא כל השנה, ולכן קודם ליל י”ד בניסן נוהגים לנקות את כל חדרי הבית, שלא ישאר שם משהו חמץ. וכן את ילקוטי בתי הספר והתיקים של הילדים, ואינו צריך לבדוקם לאור הנר בליל ארבעה עשר בניסן.

ב. זמן הבדיקה הוא כעשרים דקות לאחר השקיעה, ואסור לאכול פת או עוגה יותר מ- 54 גרם החל מחצי שעה קודם זמן הבדיקה, אבל מותר לאכול פת או עוגה פחות מ- 54 גרם, וכן פירות או ירקות, אפילו הרבה, וכן תבשיל אורז וכדומה, או תה או קפה.

ג. אסור להתחיל במלאכה חצי שעה קודם זמן הבדיקה, ואסור להתחיל ללמוד מזמן הבדיקה, אבל אם התחיל ללמוד לפני זמן הבדיקה, אין צריך להפסיק.

ד. יש לנקות השיניים היטב לאחר גמר סעודת שחרית ביום ארבעה עשר, ואלה שיש להם שיניים תותבות, צריכים לרחצן היטב בין החריצים עד שלא ישאר בהם שום חמץ, ואפילו משהו, אולם אין צריך להגעילם ברותחים. והרוצה להחמיר יערה עליהם רותחים מכלי ראשון ודיו.

ה. אחר הבדיקה יבטל את החמץ ויפקירונו, ויאמר: ”כל חמירא דאינא ברשותי דלא חזיתיה ודלא ביערתיה וכיו”ב, (בלשון הקודש: ”כל חמץ ושאר שישנו ברשותי שלא ראיתיו ושלא בערתיו יתבטל ויהיה כעפר הארץ“). וצריך לומר בשפה המובנת לו, כדי שיבין שכוונתו לבטל החמץ, ושיהיה בעיניו כדבר שאינו חשוב כלום, אבל אם אומר הביטול בין בלשון הקודש בין בארמית, ואינו מבין שאינו מבטל החמץ, אלא חושב שאומר תחנה ובקשה, לא יצא ידי הביטול, וצריך לחזור ולבטלו בלועזית בשפה הידועה לו.

ו. יהיה שולחנו ערוך מבעוד יום, כדי שיבוא לביתו יקדש מיד אחר צאת הכוכבים. ואחד אנשים ואחד נשים חייבים בארבע כוסות. ומצוה לתת יין לפני התינוקות שהגיעו לחינוך לחנכם במצוות ארבע כוסות, וכן מצווה לחלק לתינוקות קליות ואגוזים, בליל פסח קודם עשיית הסדר, וכן מיני מתיקה, כדי שלא יישנו, ויראו שינוי וישאלו.

ז. טוב שהילדים ישנו בערב פסח ביום, בכדי שיוכלו להשאר רעננים בכל הסדר. וילד שלא מבין עדיין בסיפור יציאת מצרים, טוב להחמיר לתת לו יין לארבע כוסות, אלא שאין צריך רביעית, ויתן להם מיץ ענבים. ויותר הכרחי לתת להם קליות ואגוזים או מיני מתיקה, קודם עשיית הסדר.

ח. יסדר שולחנו בכלים נאים כפי כוחו, וינהג שררה בליל פסח דרך חירות. ויכין מקום מושבו שישב בהיטיבה דרך חירות. ויש להניח מקום פנוי בשלחן בליל פסח, ולחסר ממנו מעט, זכר לחורבן בני שאין לו כרים וכסתות, יסב על הספסל, או על הקרקע לצד שמאל, או לסמוך על ירך חברו, אבל לא על ירך עצמו, שנראה כדואג ואבל חס שלום.

המחמאות של ר' שמואל

בשכונתנו הכירו כולם את איציק. מדובר בזאטוט בן תשע שנים, שתמיד יכול היית למצוא אותו משוטט ברחובות – בשעה חמש לפנות בוקר או לחילופין בשתיים עשרה בלילה. חלפו שנים, הגיע הזמן לרשום את איציק לישיבה קטנה, אולם הוריו היו נבוכים, איזו ישיבה תסכים לקבל אותו? איזה ראש ישיבה יטול על עצמו אחריות כבדה שכזו? הם ניסו להפעיל לחצים, התדפקו על דלתות רבנים, ולבסוף הצליחו להכניסו לישיבה כלשהי.

עבר מספר שנים, איציק כמעט ולא נראה ברחובות השכונה. יום אחד נחתה הבשורה המרנינה, כרעם ביום בהיר – איציק התארס! נדהמו השכנים לשמע הבשורה. איציק היה בן תשע עשרה, צעיר לימים. למד בישיבה מרוחקת ולא ידועה. מי היה מאמין שאיציק יתארס בגיל כה צעיר!! אנשים פגשו את חמו של איציק, אשר היה מרוצה מאוד, ומודה לה' שזכה בחתן שכזה... הכלה בוגרת סמינר מעולה, מאושרת שזכתה ליהלום נדיר ביותר.

ואז הגיע גם ההלם הגדול: נודע, כי בליל החתונה יערוך החתן כליל המעלות סיום של כל השי"ס! אני כשלעצמי לא הצלחתי להבין, כיצד התרחש מפנה זה, אולם זו הייתה המציאות.

לילה אחד פגשתי באיציק את איציק בחתונה של חבר משותף, ראיתי כיצד ניגש הוא באצילות לאבי החתן ואיחל לו "מזל טוב" לבבי. נזכרתי באיציק של פעם וניגשתי אליו. איציק שוחח עמי במאור פנים נהייתי לשמוע את דבריו. אמרתי לו: "תרשה לי לשאול אותך, ר' יצחק, הרי כולנו יודעים מה היית פעם... וכולנו גאים בך היום. אולי תוכל להסביר לי, כיצד יתכן לעשות מפנה חד שכזה? מה קרה פתאום?"

נראה, שהוא המתין לשאלה מעין זו. "מעולם לא חשבתי שיש לי סיכוי כלשהו" השיב איציק "הרי אתה מכיר את קורות חיי ואת העבר הייחודי שלי"... אך קרה מקרה, וערב אחד, היה זה לאחר סדר ג', פתחתי את הגמרא, פשוט עניין אותי לבדוק בה דבר מה. פתאום ראיתי צל על הגמרא. הרמתי את עיניי, וראיתי שם את הרב שמואל, הר"מ של השיעור שלנו".

"איציק" קרא במנגינה מיוחדת. "איציק! אשריך! לשבת אחרי סוף הסדר ולפתוח גמרא?! לא מצאתי הרבה בחורים כאלו!" הביט בי בהערכה, הסתובב ופנה משם, ואני נשארתי עם הגמרא... לא יודע איך, אבל למחרת מצאתי את עצמי שוב נשאר לאחר הסדר עם הגמרא. פתחתי את הגמרא וניסתי להבין את קטע הגמרא שאותו היינו אמורים ללמוד מחר בשיעור עם הרב שמואל. כמה לילות כאלו נשארתי אחרי סדר ג'. במקרים ראה אותי הרב שמואל והאיר לי פנים, כאומר: אני רואה אותך בלילות. אני מעריך אותך, אני מתפעל ממך! מעולם לא היה אדם שהתפעל ממני... בוקר אחד, באמצע השיעור, התעוררה לי קושיה. ערב קודם הכנתי את החומר, כרגיל, ובשעת השיעור היה מוחי פנוי להבין ולהקשות קושיה. הרב שמואל נדהם. "איציק!" קרא הר"מ בהתפעלות, "כיוונת לשאלתו של הפני יהושע!!! חבריי סובבו את ראשיהם, הם עדיין לא הספיקו להכיר אותי, כנראה

הרהרו אודות העילוי החדש שנחת בישיבתם. באותו יום ניגש אלי אחד הבחורים וביקש ללמוד עמי בחברותא. הייתי מאושר, היתה זו הפעם הראשונה שמישהו ביקש ללמוד אתי. ההרגשה היתה משכרת. הרגשתי שאני אוהב את הגמרא. הרב שמואל העריך אותי, וההערכה הזאת היטיבה עמי מאוד... שעות הלימוד של הערב התרחבו גם לצהריים, לא הרגשתי שזה מוגזם, כי היה לי טוב ונעים ללמוד.

הרב שמואל כל כך התפעל מיכולת ההתמדה שלי, ואני חשתי, שאני באמת מסוגל להתמיד ולהעפיל מעלה. באופן טבעי, חדר האוכל משך אותי פחות וכן גם שאר אתרי יבילוי הזמן'.

איציק הפסיק לרגע, ואז המשיך: "אתה צודק, זה באמת מדהים. אבל זהו חוק הבריאה מיחס חם, מסוגל להפשיר את הקרח הקפוא ביותר! השעות שלמדתי בין הסדרים צברו תאוצה, ועד שהתארסתי, ברוך ה', הספקתי לסיים את כל השי"ס.

איציק סיים את סיפורו, ואני הרהרתי בזכויותיו של הרב שמואל, שבמספר מועט של מחמאות הציל בחור מהרחוב ואף גרם לו לגדול בתורה וביראת שמים ולסיים את כל השי"ס עד לחתונתו. אם נשכיל להפנים לעצמנו מידה זו של פיזור מחמאות, אזי בכך נעשה חסד לכל המעגלים הסובבים אותנו, הן בבית והן מחוצה לו, ובפעולה זו ניטיב עם הזולת, ובעיקר עם עצמנו כמשוב... (א. שמעה)

"וקמץ הכהן ממונה מלא קומצו" (ה' י"ב)

מסופר על הגה"ק רבי מאיר שמחה הכהן מדווינסק זיע"א בעל "אור שמח" שהוזמן פעם לסדר קידושין אצל תלמידו שהיה ממשפחה מיוחסת של כהנים בני תורה. רבי מאיר שמחה קיבל ברצון את הזמנת תלמידו, ולאחר עריכת הקידושין, בירך את החתן הנרגש במלים חמות, ובין השאר אמר לו "יהי רצון שיקויים בך הכתוב וקמץ הכהן ממנה".

תמהו הקרואים לשמע ברכה זו של הגאון, והעלו סברות מסברות שונות, אך לא עלה בידם לעמוד על פשר הברכה המיוחדת שהלה העניק לחתן. בסופו של דבר פנו אל רבי מאיר שמחה בבקשה שיסביר להם כוונת הדברים שהשמיע לחתן אחרי החופה. נתחייך כנגדם רבי מאיר שמחה ואמר: במסכת ברכות (דף ח) מספרת הגמרא שבארץ ישראל נהגו לשאול אדם שנשא לו אשה, "מצא" או "מוצא"?

"כוונת שאלה זו הייתה האם נתקיים בחתן הכתוב (משלי י"ח כ"ב) "מצא אשה מצא טוב", או שנתקיים בו לא עלינו הכתוב (קהלת ז' כ"ו) "ומוצא אני מר ממוות את האשה"?

ועתה צאו וראו, שההבדל הבולט בין מצא לבין מוצא, הוא בניקוד האות מ"ם. פעם היא בקמץ ופעם היא בחולם. משום כך בירכתי את החתן הכהן שיקויים בו הכתוב "וקמץ הכהן ממנה" שיהא אצלו תמיד מצא בקמץ ולא חלילה מוצא בחולם.

חודש ניסן

שלושה שמות לחודש זה :

"ראש חודשים" (החודש הראשון), כי הוא נמנה בה ראשון לכל חודשי השנה. "חודש האביב" מפני שבו פורח ומתחדש הצומח והחי ובו ניתנים חיים, אושר ועושר לעולם.

"ניסן". הוא השם הבבלי שהעלו ישראל עם מבבל, ואף הוא נקרא על שם האביב, כי 'ניסן' משורש 'ניצן', על שם 'הניצנים נראו בארץ' (שיר השירים ב). החכמים האחרונים מצאו רמז של נוטריקון בשם אביב, ואמרו **"אביב" : אב י"ב**, כלומר הראש לכל יב' החודשים.

עליה לרגל :

שלוש פעמים בשנה חייבים לעלות לרגל לירושלים. בחג הפסח, בחג השבועות ובחג הסוכות. בזמן שבאים לבית המקדש מביאים קרבנות מיוחדים. עולה ושלמים. העלייה לרגל היתה מאורע משמח. אנשי ירושלים קיבלו את העולים בסבר פנים יפות, והעולים **גמלו לתושבי ירושלים על האירוח.**

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

הילדים בבית - הזדמנות טובה

תקופה זו מאופיינת בשהות ממושכת של הילדים בבית ההורים, מצב זה יש בו כדי לייצר לעיתים חיכוכים אבל יש לראות בתקופה זו בעיקר הזדמנות מיוחדת יותר מכל הזמנים האחרים בשנה שבה אפשר להביא בשורה חינוכית לילדים השהים בבית ההורים, שכן בית ההורים הוא מקום חינוך יותר מכל מסגרת אחרת. בבית הוריו הילד לומד לדעת את העיקר והטפל ובעיקר להיות מוכשר בכל מידה נכונה למשך חייו. יש לנצל ימים אלו אפוא להשלמה חינוכית דווקא בנושא מידות ודרך ארץ ולהביא לילדינו את דרך החיים הכונה והראויה.

בית ההורים הוא המקום היחיד, שבו גם החינוך לנימוס ודרך ארץ עשוי להפרות את הילד לכל ימי חייו, ואילו בית הספר - מקום לימודי, מסוגל להיות לו רק לעזר במשימה זו. רצוי מאד שרכישת המדות הטובות וההתרגלות בהן, עד כדי הפיכתן לטבע שני, תיעשה בחופשיות, ללא כפייה.

כל הישועות והברכות כשישנה ובישה דירון היין שתמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחת כל ילדיהם ומשפחתם שיתברכו בכל מיילי דמיטב ויתגשמו משאלות טובה באושר ובפרנסה טובה. וירונו חת מכל יוצאי חלציהם ולרפואת עילאי-חי בן אריאלה-מול

ברכה והצלחה לביעה פנשי בת מרגלית ויכ"ל-די בן מרגלית חיים להצלחה בתשובה. ולחזרו בתשובה. ימצאו רן עיני כל רואיהם, בבראות, אושר ושלוה.

מרכות ואחוליס פנשי לאוריאל יע"ל דידי להולדת הבן ניי הי"ר שעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך במיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וחת ושלוה לרב יעקב רוית דידי הי"ו ולאשר וסוגילת עטיה הי"ו

מרכה והלחה למורן ושי ג'וזוף שיתברכו בבראות, אושר ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה וירונו חת וברכה והצלחה לכל ילדיהם

שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין כל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

קיפ קיפ קיפ קיפ חתן קיפ קיפ קיפ מזל טוב ואיחולים לבביים ארץ ואי"תה פני"ש הי"ו לינדה פנעני מנב"ת לנישואי איילא עם איבי"ג הי"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "עניי הגפן בעניי הגפן דבר נאה ומתקבל"

מרכה והלחה קיהיאל ייפה יסימי שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה וירונו חת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

מרכה והלחה לייסה וינה ג'ולכיליאן הי"ו שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלות טובה וירונו חת ושלוה מיוצאי חלציהם

מרכה והלחה לעדי סעדיאן שתזכה בהיווג הגון במהרה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ברפואה שלימה ובפרנסה טובה וברכה להורים ארז ופרחנאז

מרכה והלחה דינאל ומרגלית פנשי שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה וירונו חת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

לעיי הצנוע והענו משאלה נולוליאן בן יוסף וחתן ז"ל ו' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לעיי הצנוע והענו מן אשה מוסאי בת אברהם וזליכה ז"ל חשבת ג' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

מצות שמורות רכות וקשות בהשגחות הטובות ביותר. הרב מחפוד, הרב רצאבי, "זכרון דוד" הרב שלום כהן, ועוד. פרטים, רותם : 054-9522721

בשורה משמחת תפילת מנחה מוקדמת בתקיים בערב שבת בבית הכנסת "יחזקאל הנביא" מפלג המנחה, שעה וחצי לפני כניסת השבת בשבת מנחה ב- 13:00

מרכה והלחה למורן בת שילביית וכלוריאל בן שילביית הקב"ה יזכה אותם לזיווג הגון משורש נשמתם הטורה ויקימו במהרה בית נאמן וכשר בישראל וברכה להורים שמואל ויכוליית מחדון שירונו חת ושלוה

מרכה והלחה לרב יקיר ואושרית זסימי הי"ו שזיכו לזרע קודש בר-קיימא ויתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מיילי דמיטב לשנים רבות טובות ונעימות

שבת שלום ומבדרך

לעיי הצנוע והענו ציפורה חבריני בת מרים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל מרים נסימי בת זליכה ושבתי ז"ל חנה זמנת בת גולג ז"ל לידיה רוקח בת מנטינה ז"ל מרים טהור בת איטו-מטילדה ז"ל נסימי בן דוד בת תמו ז"ל מרים עמרני בת פרי ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחו

יהודה מועלמי בן מיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה באבאי באבאי בן מויווארי ז"ל יצחק גולגי בן שרה ז"ל אבנר קאיקוב בן יובנד ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל בידה מלכה בת אסתר ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- : אברהם יגל בן רעות הי"ו ניסים דידי בן שרה הי"ו עילאי-חי דורון בן אריאלה-מול הי"ו יוסף אהרוני בן ביבי הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הונו בת מרי מנב"ת לדיה נסימי בת גורג"ה מנב"ת הודיה חיה בת אסתר מנב"ת

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג רפאל בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרווה הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת שושנה זיורי בת יפה מנב"ת